

И съ два ми сиви сокола,
Отиде изъ гора зелена.
Петрана дома остана.

* * *

Въ зори се Павелъ разбуди,
Поиска вода и кърпа,
Да се омие, изтрие.
Снаха му бързо прислужи.
Оми се Павелъ, изтри се,
Стегна се, в'църква отиде.
Петрана дома остана —
Да изпълне мжжова поржка:
Да готви гостби сѣкакви,
Съ отрова да ги примѣсва,
Драгинка да си отрови.
Петрана умна, разумна,
Сготвила гостби сѣкакви,
Но съ отрова не ги смѣсила,
А ги съ шербетъ подслади
И ги на трапеза нареди.
Върналъ се Павелъ отъ църква.
Снаха го на обѣдъ повика,
Повика и го покани.
Павелъ снаха си послуша
И на трапеза поседна.
Петрана драгинка канѣше:
„Я хапни, хапни драгинко,
Отъ мойтѣ гостби хубави!“
Взела вино да сипва —
До половинъ чаша налива,
А съ сълзи я допълва. —
Павелъ снаха си попита:
„Защо плачешъ и сълзи ронишъ,
Та ми чаша прѣливашъ?
Или съмъ и тебе дотегналь,
И тебе като на брата ми?
Да не съмъ ти додѣяль,
Че отъ малъкъ сиракъ останахъ,
Останахъ безъ майка, безъ баща,
Останахъ на твойтѣ рѣцѣ,